

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2015 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia:

Ewy Bernackiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. R. (1)

ur. (...) we W.

syna P. i D. z domu F.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 19 grudnia 2014 roku we W. znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki C. (...) nr rej (...) jadąc ulicą (...)

tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **M. R. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) zł;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 19-20 grudnia 2014 roku;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 84/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 19 grudnia 2014r., około godz. 5.00, M. R. (2), który wcześniej spożywał alkohol w postaci whiskey i piwa, jechał samochodem marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...). Kiedy pojazd uderzył w przeszkodę, zatrzymał się, a następnie wyszedł z niego kierujący.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. R. – k. 14, 33, zeznania świadka M.

K. – k. 23, 33).

Huk uderzenia zwrócił uwagę pracującego przy ul. (...), który – widząc, że mężczyzna nie może utrzymać równowagi - podszedł i stanął w drzwiach kierowcy pojazdu, uniemożliwiając M. R. (2) powrót do samochodu. Następnie odebrał mężczyźnie kluczyki.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. R. – k. 14, 33, zeznania świadka M.

K. – k. 23, 33, zeznania świadka Ł. C. – k. 22, 33).

W tym czasie funkcjonariusze Policji Ł. C. (2) i M. R. (4), którzy otrzymali informacje o nietrzeźwym kierującym, udali się w miejsce zdarzenia. Policjanci zatrzymali M. R. (1) do kontroli. Z uwagi na wyczuwalną od mężczyzny silną woń alkoholu, bełkotliwe wypowiedzi i brak możliwości utrzymania równowagi, został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwszy wynik wynosił 0,93 mg/l, drugi, zaś – 0,91 mg/l. Po przewiezieniu mężczyzny na komisariat Policji W., mężczyzna został ponownie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Tym razem wynik wyniósł: o godz. 7.05 – 0,76 mg/l i o godz. 8.07 – 0,73 mg/l.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. R. – k. 14, 33, zeznania świadka M.

K. – k. 23, 33, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do

ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 3 - 6).

Oskarżony M. R. (2) - to trzydziestodwuletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

M. R. (2) uzyskał wykształcenie zawodowe i jest z zawodu stolarzem. Obecnie zatrudniony jest jako pakowacz, z którego to tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 1300 zł miesięcznie.

Oskarżony nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był, natomiast wcześniej karany za przestępstwo z art.289 § 2 k.k., za co wymierzono mu karę ograniczenia wolności.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 13 – 14, 32, dane o karalności – k. 18, dane

osobopoznawcze – k. 21).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia. Podczas rozprawy głównej wyrażał też skruchę.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznym spójne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k.14 - 15, 22 - 33), jakie złożył w toku postępowania. M. R. (2) przyznał się wtedy do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że do samochodu wsiadł po wcześniejszym spożyciu alkoholu w postaci whisky i piwa. Jak wskazał, zamierzał udać się do J., lecz szczegółów zdarzenia nie pamiętał ze względu na stan nietrzeźwości.

Sąd dał też wiarę logicznym i obiektywnym zeznaniom świadka M. K. (k. 23, 33), który po usłyszeniu huk, zauważył nieznanego mu wcześniej M. R., który wysiadł z samochodu nie mogąc utrzymać równowagi. Jak zeznał świadek,

przypuszczając, iż kierujący pojazdem może być nietrzeźwy, zdecydował się stanąć w drzwiach pojazdu od strony kierowcy, uniemożliwiając powrót do auta a następnie odjazd kierującego z miejsca zdarzenia. Zabrał też mężczyźnie kluczyki.

Podobnymi przesłankami kierowano się wykorzystując zeznania świadka Ł. C. (2) (k. 22, 33) – funkcjonariusza Policji, który opisał szczegóły interwencji prowadzonej wobec M. R., w szczególności zaś, badania oskarżonego urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Jego zeznania w tym zakresie potwierdzone zostały stosownymi protokołami.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd wykorzystał także protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k.3 - 6), na podstawie którego ustalono stopień nietrzeźwości M. R. (1), jak również kartę karną oskarżonego (k.18), zaświadczącą o jego uprzedniej karalności. Wykorzystano też sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przez to uznane za wiarygodne, dane osobopoznawcze (k.21), które przyczyniły się do weryfikacji podawanych przez oskarżonego szczegółów odnoszących się do jego stanu majątkowego i rodzinnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż M. R. (2) w dniu 19 grudnia 2014 roku we W. znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki C. (...) nr rej (...) jadąc ulicą (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 14 – 15, 33), zeznań świadków: M. K. (k. 23, 33) i Ł. C. (2) (k. 22, 33), jak też protokołu urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3 - 6), nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 19 grudnia 2014r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości Jak wykazało, bowiem, badanie alkomatem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała, bowiem 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Jak wyjaśnił M. R. (2), miał on świadomość swojej nietrzeźwości.

Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu M. R. (2) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył w szczególności, iż oskarżony poruszał się samochodem w godzinach wczesno porannych, lecz z uwagi na znaczny stopień nietrzeźwości znajdujący odzwierciedlenie w braku koordynacji psychoruchowej, swoim zachowaniem stwarzał duże zagrożenie dla pozostałych użytkowników drogi.

Nadto stwierdzono, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Co więcej, mimo wcześniejszej karalności, Sąd dostrzegł zachodzącą wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, w związku z czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary zawieszono warunkowo na okres czterech lat próby. Zwrócono, bowiem, uwagę, że oskarżony który ma stałą pracę, a w toku postępowania przed Sądem wyrażał skruchę.

Co więcej, w stosunku do oskarżonego orzeczono też środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Przesłanką jego stosowania, bowiem, jest zagrożenie, które

w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). Zauważyć przy tym należy, iż oskarżony, który dnia 19 grudnia 2014r. kierował samochodem posiadając aż 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, który nie był w stanie skoordynować swoich ruchów i wypowiedzi, mógłby stworzyć w przyszłości takie samo zagrożenie kierując jakimkolwiek innym pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie oskarżonemu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając, natomiast, na uwadze umysłowanie oskarżonemu, że poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości kreował zagrożenie nie tylko dla siebie, ale i innych uczestników ruchu, Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego także świadczenie pieniężne, którego wysokość (mając na względzie treść art. 4 § 1 k.k.) ustalił na 500 zł.

Realizując, natomiast, dyspozycję art. 63 k.k., Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie (zatrzymania).

Mając, zaś, na względzie skomplikowaną sytuację majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym, od opłaty.